

Cântece populare românești din comitatul Bihor (Ungaria).

— Chansons populaires roumaines du département Bihar (Hongrie). Culese și notate de Béla *Bartók*, profesor la Academia regală de muzică din Budapesta. București, 1913. 8-r. XXII + 360 lap. Prețul 5 lei.

Ma, mikor ingó értékeink a háború kockáin forognak, kétszeresen jól esik tudnunk, hogy vannak meg nem ingatható értékeink is. Ilyen többek között nemzeti zenénk is, mely egyik nevezetes, eltörülhetetlen bélyegzője faji egyéniségünknek s melynek igaz megismerése és öntudatos művelése, ilyenformán, nemzeti kötelesség.

Erre nézve első sorban szükséges a magyar népi zene adalékainak tudományosan hű összegyűjtése és méltó formában való közlése. De másodsorban össze kell gyűjtenünk és meg kell ismernünk a velünk élő nemzetiségek népi zenéjét is; mert csak azoknak megismerése után lehet tiszta fogalmunk a magunkéről.

Mindenesetre nagyon jellemző, hogy míg az első, fontosabb feladat elvégzésére eddig csak bizonyos kezdeményezések történtek, addig a második, ránk nézve másodrendű feladat egyrészt elvégzése, ime, a fenti műben előttünk van. És az is mennyire lehangoló módon! *Magyar ember, a magyar zeneakadémia tanára*, veszi magának azt a fáradságot, hogy 1909 és 1910 nyarán hetekig járja a *Fekete-Körös* mellékét s *Gyalány, Telek, Kreszulya, Belényes, Drágántalva, Bondorászó, Sebes, Lelesd, Határ, Vaskoh, Seliste, Vaskohszeleste, Kerpenyéd, Lehecsény, Pojana, Biharkristyor* és *Vaskohmező* vidékéről 371 eredeti oláh népzenei terméket gyűjt össze. Ez eddig valóban felemelő és minden dicsőretre érdemes. De vajjon miért kellett úgy esnie, hogy ez a szép munka a bukaresti román tudományos akadémia költségén és zászlója alatt jelenjék meg? Ha a nehezebb feladatot, az összegyűjtést, magyar ember végezte, miért nem lehetett egyebekben is megőrizni e tudományos munka magyar jellegét? Miért nem tudtuk mi kiadni, holott a kötet előszavából értesülünk róla, hogy a közölt zenedarabok fonogramja a M. Nemzeti Múzeum néprajzi osztályéi. Ha a munka itthon jelenhet vala meg, akkor oláh és franczia előszó s oláh jegyzetek mellett jutott volna valahol benne egy zug a magyar nyelvnek is, a mely hirdetné a nagy világnak, hogy a magunk kötelességét *egészen* mi végeztük el. Okát is tudjuk ennek, mert sajnos, nálunk ilyen kiadványokra alig van pénz. De míg örvendetes dolognak tartjuk, hogy

magyar íróink *a külföld irodalmát is* gazdagítják munkásságukkal, a mi nemzetünk hírét-nevét öregbíti, addig ismételten sajnálattal állapítjuk meg azt a szomorú jelenséget, hogy tudományos téren szomszédaink — bármerre tekintünk — maholnap elhagynak! Hiszen *Bartók Béla* munkája is immár 15. kötete „A román nép életéből“ című nagyszerű vállalatnak, a melyet a Román Akadémia 1908-ban alapított s eddig már *tizennyolcz kötetet* adott ki benne, holott nekünk hasonló néprajzi könyvvállalatunk csak néhány lelkes rajongó eszmevilágában él, pedig hogy mily nagy szükség lenne reá, még magyaráznunk sem kell!

Elnyomva azt a kellemetlen érzést, mely e körülmények láttára lelkünkben fakad, egészében mégis örvendhetünk *Bartók* műve megjelenésének. Gyönyörű külső és belső kiállításban előttünk áll az első tudományosan összegyűjtött oláh népzenei gyűjtemény, mely magában is feltétlenül értékes, de ránk nézve főjelentősége, hogy megbízható alapúl szolgál a magyar népi zenével való tudományos összehasonlításra. Kár, hogy éppen ebből a szempontból némi hiányosságokat kell benne megállapítanunk.

Az előszónak azon részével, mely Biharnegyze külön zenei dialektusáról beszél, nem kívánok foglalkozni, mert valóban időelőtti minden efféle nyilatkozat, a mikor még magának a zenei delectus fogalmának kriteriumai sincsenek tudományosan és egyszersmind gyakorlati példákön megállapítva. Addig olyan határozottan szólni erről, a mint itt történik, a legjobb esetben is jóakarató túlzás. A mi egyéb van az előszóban, el egészen a *Jean Busitia*, belényesi tanárnak szóló köszönetig, mind olyan, a mi minden tekintetben helyt álló. Sőt külön ki kell emelnünk azokat a valóban tanulságos megfigyeléseket, melyek a népi zene lejegyzésének nehézségéről és a fonográf-felvételek természetéről szólnak. Az itt megállapított tünetek és rávonatkozó megjegyzések kétségtelenül bizonyítják, hogy nem valamely unalmát elűzni akaró, hogy úgy mondjam: vasárnapi műkedvelő állította össze e gyűjteményt, hanem hozzáértő, lelkes szakember, a ki a vasárnapi gyűjtők felületen mozgó szenzációkeresése helyeit leszállt a néplélek legalsóbb rétegéig s onnan hozta fel azokat az adalékokat, melyek nem a véletlen összeállítások és esetlegességek színes szappanbuborékaiból, hanem valóban a néplélek alapszövetéből valók.

Ezek az adalékok legnagyobbbrészt a legalsóbb népréteg eltermékei: ez a legnagyobb dicséret, a mit rájuk mondhatunk. Mert már pl. a hangjegyre tételük lehetne pontosabb, elrendezésük tanulságosabb s jegyzettel kísérésük a magyar zene szempontjából eredményesebb és világosítóbb.

Örömmel jegyzem meg, hogy a közölt adalékok *tempo*-jelzése minden eddig ismert hasonló célú gyűjteményt felülmúl pontosságban.

Csak azt nem értem, hogyha a szabad *rubato* előadásmódot a maga nehezen megfogható finomságaiban legalább ennyire nyomon lehetett kísérni, — miért ne lehetett volna a metronom adatait is rendszeresebben feltüntetni? Csak egy pár táncz-dallamnál találjuk meg, holott még a szabad előadású dallamokat is jobban megközelíthetjük, ha a metronóm adatait — bár hozzávetőleg — megállapítjuk.

Hasonló eset, hogy az egyes darabok ütemvonalait gyűjtőnk mindenütt jelzi, a mi szintén haladást mutat a hasonló célú legtöbb külföldi gyűjteménnyel szemben. De ismét nehéz megérteni, hogyha az ütemvonalak a helyükön vannak, miért maradtak el az ütemjelző törtszámok?

Minden közepes gyűjtő tudja, hogy a népzenei termékek igen sok esetben nem férnek bele a műzenei formákba s így pontosan nem is jelezhetők az általánosan bevett és használatos zenei jelzésekkel. A valami azonban mindig többet ér a semminél. És ha az előttünk fekvő gyűjtemény felerészét — mondjuk — nem is tudnók pontosan ütemekre bontani, vajjon mi értelme van annak, ha a másik felét is ütemjelzés nélkül hagyjuk? Kétségtelen, hogy a közölt adalékok jó része — elsősorban a tánczok — határozott időmértékűek s mint ilyenek, nemcsak metronómmal meghatározhatók, de ütemekre is bonthatók, s ezeknek ütemfaja is megállapítható. Hogy mégis miért hiányoznak ezek: erre megnyugtató feleletet nem találunk.

Nagy hiánynak tartjuk azt is, hogy egyetlen adalék hangneme sincs feltüntetve. Ez a hiány azonban aligha nem a gyűjtemény anyagának elrendezésével függ össze. A közlő ugyanis azt a semmi komoly okkal nem támogatható feltételt tűzte maga elé, hogy az összes adalékok záró hangját kis *g* alapra vegye s a szerint állítsa sorba. Hogy ennek miféle haszna van, azt ember meg nem mondhatja! De a kára kézzelfogható. Először is pl. ez a tisztán mechanikus és csupán kíváncsiságot szolgáló eljárás — úgy látszik — nem mindig kivihető, vagy legalább is feltűnő erőszakossággal alkalmazható elejétől végig. Egy-egy darab e miatt olyan magasra került, hogy transzponálás nélkül nem lehet reprodukálni énekhanggal. De a mi feltűnőbb — nem tudom miért, — maga a gyűjtő is eltért ettől a feltételtől, a mennyiben a tánczokat jobbnak látta *eredeti* hangnemükben adni; ezeket tehát nem tette mind egy záró hangra.

Súlyosabb különben ennél az, hogy ez eljárás mellett teljesen összezavarodnak a különböző hagnemek. Itt pl. egymás mellett vannak: *F* dur és *F* moll, *B* dur, *C* dur, *G* dur, *G* moll, *C* moll, stb. Mindeniknek ugyanaz az előjele, vagyis egynek sincs semmi. Ha a gyűjtő azt akarta, hogy a népi zenének a nélkül is igen sokszor nehezen meghatározható hangnemét és hangsorát még jobban elhomályosítsa, akkor ezzel az eljárással valóban célzott ért.

Én általában minden olyan rendezést és osztályozást, a mely efféle külsőségen alapszik — legyen az szótagszám, illetőleg ritmikus forma, a minőt *Ljudkevyc* gyűjteménye követ, vagy legyen egy hangra erőszakolás, a minő ez az előttünk fekvő gyűjtemény, s a minőnek az újonnan készülő nagy magyar gyűjteményt is ígérük, én minden ilyen eljárást, a mennyire könnyü szerű megoldásnak, épp oly komolytalannak, sőt károsnak tartok. Mert, hogy a fentebbiekhez még csupán egyet tegyek: e mehanikus eljárás mellett — mint az előttünk fekvő gyűjteményben is találjuk — a legkülönbözőbb jellemű darabok egymás mellé kerülnek s a legközelebbi rokonok, esetleg csupán egymás változatai egymástól távol esnek. És így nemhogy egyszerűsödnek és tisztázódnak a helyzet, de még nehezebbé válik és még jobban összezavarodik!

Ez a megállapítás átvezet ahhoz a legsúlyosabb fogyatékhöz, melyet e gyűjtemény ellen felhozhatunk.

A mi a gyűjtött anyag természetét illeti, arról a legnagyobb elismeréssel szólhatunk; a mi a lejegyzést és közlést illeti, azzal is — leszámítva a fentebb jelzett hiányokat — még meglehetünk elégedve. Felfogásunk szerint a gyűjtőnek és közlőnek azonban az lett volna további nagyon fontos feladata, hogy mikor összegyűjti és világ elé bocsátja ezt az első nagyszabású magyarországi oláh népzenei gyűjteményt, a legnagyobb gonddal és körültekintéssel állapítsa meg és lépten-nyomon jelezze: mi és mennyi köze van e gyűjtemény adalékainak a magyar népi zenéhez. Erre nézve semmi komolyabb útmutatást, sőt még csak valamilyen törekvést sem találunk Bartók művében. Pedig ott vannak a magyar nevű tánczok. A 321. drb. = „Ugrós“, a 352-ik: „Joc Ungurescu“; ott vannak a magyar ritmus tipikus képletei (200., 210., 220., 222. és 276. drb.); sőt ott vannak a magyar népi zenéből való puszta átvételek: a 160., 232., 252. és 368. drb. Ezeket csak például és futólagosan említem, de így is kétségtelenül igazolják, hogy valóban érzékeny mulasztás történt, mikor magyar ember összegyűjti és kiadja ezeket az oláh népzenei termékeket, a nélkül, hogy már jó előre tisztázná azt a viszonyt, melyben e gyűjtemény adatai a magyar népi zenével állanak. Nem lehetetlen, hogy e mulasztás egy újabb „Vadrózsapör“-nek veti el csiráját, a melyet — előbb jelenvén meg az oláh gyűjtemény, mint a magyar — kedvezőtlenebb helyzetben kell végig küzdenünk, mint az elsőt.

Különben mi egyéb dolgainkat is ilyen fonákul végezzük. Magyar népzenei gyűjteményünk még nincs, de ime: a hazai románság népzenejét már összegyűjtöttük. Igaz, hogy a bukaresti akadémia segített hozzá. S a legszebb: hogy még így is örvendünk neki. Akárhogy van: csakhogy megvan!

(Kolozsvár.)

Seprődi János.

Az E. M. E. fontosabb kiadványai.

- Erdélyi Múzeum 1874. és 1876—1882.
  - Teljes évfolyam — — — — — à 4 kor. (Tagoknak 3 kor.)
  - Egyes füzetek — — — — — à 50 fill. (Tagoknak 30 fill.)
- Az Erdélyi Múzeum-Egylet bölcsélet-, nyelv- és történettudományi szakosztályának *Kiadványai* 1884—1891.
  - Teljes évfolyam — — — — — à 4 kor. — fill. (Tagoknak 3 kor. — fill.)
  - Egyes füzetek — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
- Erdélyi Múzeum 1892—1905.
  - 1892—1893. (teljes) — — — — — à 3 kor. — fill. (Tagoknak 2 kor. 50 fill.)
  - 1894. VI—X. füzetei — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
  - 1895—1903. (teljes) — — — — — à 3 kor. — fill. (Tagoknak 2 kor. 50 fill.)
  - 1904. I. és 1905. I. füzete — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
  - Egyes füzetek — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 30 fill.)
- Erdélyi Múzeum. Új folyama 1906—1913.
  - 1906—1907. és 1910. (teljes) — — — — — à 3 kor. — fill. (Tagoknak 2 kor. — fill.)
  - 1908. évf. 2—6 füzete — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 40 fill.)
  - Egyes füzetek — — — — — à — kor. 50 fill. (Tagoknak — kor. 40 fill.)
- Vass József. Erdély a rómalak alatt. Az Erdélyi Múzeum-Egylet által a Haynaldíjjal jutalmazott pályamunka. Kolozsvár, 1863. 8-r. XIV és 196 lap 1 melléklet. Ára 1 kor. (Tagoknak 60 fillér.)
- Emlékkönyv. Gróf Mikó Imre emlékszobra leleplezése alkalmára 1880 június 10. Kiadta: Az Erdélyi Múzeum-Egylet. Kolozsvár, 8-r. 47 lap; 1 melléklet; Ára 1 kor. (Tagoknak 60 fillér.)
- Az Altenberger-féle Codex. Kiadja Lindner Gusztáv. Kolozsvár, 1885. 8-r. XI. és 300 lap, 2 melléklet. Ára 1 kor. (Tagoknak 60 fill.)
- Barakonyi Barakonyi Ferencz költeményei. Sajtó alá rendezte Erdélyi Pál. Kolozsvár, 1907. 8-r. 184 lap, 2 melléklet. Ára 5 kor. (Tagoknak 4 kor.)
- Az Erdélyi Múzeum-Egyesület *Évkönyve* 1906—1913. Kötetenként 1 kor. (Tagoknak 50 fill.)
- Az Erdélyi Múzeum-Egyesület 1—VII. *vándorgyűlésének Emlékkönyve*. Kolozsvár 1906—1910. Egyenként 2 kor. 50 fill. (Tagoknak 2 kor.)
- Az Erdélyi Múzeum-Egyesület *múltja és jelene*. Az Erdélyi Nemzeti Múzeum terei. Az egyesület ötven éves jubileumára összeállította: Kelemen Lajos. Kolozsvár, 1909. Ára 1 kor. (Tagoknak 50 fill.)
- *Dolgozatok az Erdélyi Nemzeti Múzeum Érem- és Régiségtárából*. Szerkeszti Pósta Béla. Előfizetési ára 12 kor. (Tagoknak 10 kor.)

A fenti művek megrendelhetők az „Erdélyi Múzeum“ szerkesztőségében Kolozsvár, Egyetemi Könyvtár.

- Az Erdélyi Múzeum-Egyesület kiadásában és támogatásával 1859—1908 között megjelent művek jegyzéke. Kolozsvár, 1909. Érdeklődőknek kívánatra ingyen küldi meg az Erdélyi Nemzeti Múzeum Könyvtára.

Hadtörténelmi Közlemények. Kiadja a Magyar Tudományos Akadémia hadtörténelmi bizottsága. Szerkeszti Pilch Jenő m. k. honvédőrnagy. Megjelenik évnegyedenként összesen 50 nyomtatott ívnyi terjedelemben.

A füzetek mindegyikében hadtörténelmünk kiváló hőseinek, hadvezéreinek hiteles arcképei, térképek, csatatervek, tereprajzok, várak, régi fegyverek és egyéb hadtörténelmi emlékek egykorú képei jelennek meg.

A folyóirat egy évfolyamának előfizetési ára 10 korona. Az előfizetési pénzek a M. Tud. Akadémia könyvkiadóhivatalába (Budapest, V. Akadémia-utca 2. sz.) küldendők.

A MAGYAR
JELZÁLOG HITELBANK
KOLOZSVÁRI KÉPVISELŐSÉGE
KOLOZSVÁR, JÓKAI-U. 2. I. EM.

Földbirtokra és nagyobb városokban fekvő házakra 15 évtől 65 évig terjedhető törlesztéssel

**LEGOLCSÓBB
KÖLCSÖNÖKET**

nyújt. A jelzálogul felajánlott erdélyrészi ingatlanok értékére és a megszavazandó kölcsön összegére nézve az ~~az~~

Erdélyi Gazdasági Egylet
bizalmi férfiai adnak véleményét.

TELEFON 27. SZ.

A képviselőség elfogad
TAKARÉK-BETÉTEKET és előnyösen kamatoztat.

Oda							Nagyvárad—Kolozsvár						Vissza	
Gyv. 510	Szv. 512	Szv. 510a	Gyv. 506	Szv. 514	Gyv. 502	Gyv. 504	Állomások	Szv. 513	Gyv. 503	Gyv. 501	Gyv. 505	Szv. 511	Gyv. 509	
I. II.	I—III.	I—III.	I. II.	I—III.	I. II.	I—III.		I—III.	I—III.	I—III.	I. II.	I. II.	I—III.	I. II.
12 06	4 18	12 11	7 17	2 50	2 28	4 09	ind. Nagyvárad	10 36	12 46	2 16	8 30	10 47	4 17	
12 10	4 24	12 17	7 21	2 56	—	—	érk. } Nagyvárad-Velence	10 29	12 41	—	—	10 41	—	
12 10	4 25	12 18	7 21	2 57	—	—	ind. } Nagyvárad-Velence	10 28	12 40	—	—	10 40	—	
12 29	4 57	12 48	7 41	3 27	2 58	4 37	Mezőtelegd	10 02	12 20	1 50	8 06	10 18	3 54	
12 42	5 12	1 07	7 55	3 43	3 07	4 51	Élesd	9 46	12 07	1 37	† 7 54	10 01	3 41	
1 01	5 35	1 36	8 15	4 09	3 28	5 11	Rév	9 25	11 52	1 23	7 42	9 45	3 30	
—	—	1 47	—	—	—	—	Zichybarlang	—	—	—	—	—	—	
—	5 58	2 03	—	4 31	—	—	Barátka	9 04	—	—	—	9 27	—	
—	6 05	2 11	—	4 39	—	—	Jádvölgy	8 56	—	—	—	† 9 17	—	
—	6 15	2 22	8 48	4 50	4 01	—	Királyhágó	8 48	—	—	—	9 09	—	
1 47	6 37	2 44	9 03	5 12	4 17	5 57	Csucsa	8 33	11 09	12 39	6 58	8 51	2 46	
1 56	6 50	2 58	9 13	5 26	4 27	6 07	Kissebes	8 18	10 54	12 24	6 43	8 36	2 31	
—	6 57	3 04	—	5 33	—	—	Sebesvár	8 12	—	—	—	8 30	—	
—	7 03	3 10	—	5 40	—	—	Malomszeg	† 8 07	—	—	—	† 8 25	—	
2 17	7 20	3 24	9 33	5 57	4 47	6 29	Bánffyhunjad	7 56	10 36	12 06	6 28	8 15	2 16	
—	7 36	3 38	† 9 46	6 14	—	6 44	Sztána	7 36	—	—	6 13	7 52	2 01	
—	7 49	3 49	—	6 26	—	—	Egeres község	7 18	—	—	—	7 24	—	
—	7 55	3 55	10 02	6 32	5 13	7 00	Egeresi gipszgyárak	7 12	10 02	11 32	5 53	7 27	—	
—	—	—	—	—	—	—	Mákófalva	† 7 05	—	—	—	—	—	
—	8 06	4 06	—	6 42	—	7 11	Magyargorbó	6 59	—	—	—	7 12	—	
—	8 14	—	—	—	—	—	Magyarsárd	† 6 47	—	—	—	† 6 59	—	
—	8 20	4 17	—	6 55	5 34	† 7 21	Magyarnádas	6 42	—	—	5 33	6 56	—	
—	† 8 24	4 22	—	7 00	—	—	Szucság	† 6 35	—	—	—	6 47	—	
—	—	—	—	† 7 05	—	—	Kisbács	6 29	—	—	—	—	—	
3 16	8 34	4 33	10 32	7 13	5 47	7 35	érk. Kolozsvár	6 19	9 23	10 54	5 20	6 35	1 13	

† = Feltételes megállás. Érvényes 1914 május hó 1-től.

Oda

KOLOZSVÁR—BRASSÓ

Vissza

Gyv.	Szv.	Szv.	Gyv.	Tvszsz.	Szv.	Gyv.	Szv.	Szv.	Szv.	Gyv.	Szv.	Gyv.	Szv.	Gyv.	Szv.	Gyv.	Szv.
602	512	510a	604	536	542	514	502	513	501	535	601	511	603	509a			
I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.	II-III.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-III.	I-III.			
9 04	9 04	4 45	10 50	10 50	8 30	6 13	ind.	Kolozsvár	értk.	5 24	10 20	4 20	6 12	12 36			
9 22	9 34	5 14	11 12	11 12	8 58	6 28	---	Apahida	---	5 05	+10 03	3 53	5 32	12 40			
10 06	10 06	5 25	11 22	11 22	9 10	---	---	Kolozs-Kolozskara	---	4 49	9 56	3 43	5 44	12 33			
10 24	10 24	6 03	12 00	12 00	9 54	7 04	---	Virágosvölgy	---	4 43	9 27	3 03	5 11	12 05			
10 34	10 34	6 23	12 23	12 23	10 17	7 20	értk.	Aranyosgyéres	ind.	3 49	9 07	2 33	4 46	11 46			
10 57	10 57	7 03	12 33	12 33	10 27	7 23	ind.	Szekelykocsárd	értk.	3 39	9 06	2 23	4 40	11 41			
11 20	11 20	7 08	10 1	10 1	10 57	7 43	ind.	Marosveresmart	---	3 10	8 42	1 56	4 13	11 30			
11 26	11 26	7 14	11 16	11 16	11 17	7 46	ind.	Felvincz	---	2 58	8 37	1 43	3 57	11 16			
11 32	11 32	7 21	11 29	11 29	11 35	---	---	Nagyenyed	---	2 46	---	+1 36	3 51	11 10			
11 39	11 39	7 27	11 35	11 35	11 35	---	---	Tövis	---	2 36	---	1 30	3 45	11 04			
12 09	12 09	7 59	11 35	11 35	12 06	8 12	---	Alsókaracsonfalva	---	2 05	8 15	1 03	3 27	10 46			
12 34	12 34	8 10	12 20	12 20	12 32	8 26	értk.	Küküllőszög	ind.	2 42	8 00	1 03	3 08	10 39			
12 54	12 54	8 34	12 42	12 42	12 32	8 45	ind.	Balázsfalva	---	1 42	7 49	12 35	2 25	9 55			
1 01	1 01	8 44	12 45	12 45	1 43	---	---	Hosszutasz	---	1 19	7 28	2 04	2 04	9 33			
1 11	1 11	8 50	---	---	2 10	---	---	Mikeszásza	---	1 08	7 27	1 56	1 56	9 25			
1 20	1 20	9 06	---	---	2 29	9 10	---	Kiskapus	---	1 08	---	2 31	1 46	9 17			
1 32	1 32	9 06	---	---	2 36	9 17	---	Medgyes (Bázna-fürdő)	---	1 08	---	---	---	9 03			
1 47	1 47	9 19	---	---	2 53	9 27	---	Erzsébetváros	---	12 48	7 15	1 20	1 20	9 08			
1 52	1 52	9 32	---	---	3 07	9 39	---	Szegesvár	---	12 33	---	1 13	1 13	8 51			
2 14	2 14	9 42	---	---	3 21	9 49	---	Héjjasfalva	---	12 08	6 56	12 37	12 37	8 37			
2 33	2 33	10 00	---	---	3 41	9 51	---	Földvár (Előpatak-fürdő)	---	12 08	6 47	12 37	12 37	8 22			
3 03	3 03	10 26	---	---	3 59	10 03	---	Brassó	---	11 53	6 55	12 24	12 24	8 07			
3 35	3 35	10 59	---	---	4 24	10 21	---	---	---	11 22	6 55	11 27	11 27	7 41			
3 47	3 47	11 09	---	---	4 54	10 46	---	---	---	5 53	5 53	11 24	11 24	7 08			
4 06	4 06	11 39	---	---	5 09	10 50	---	---	---	5 41	5 41	11 11	11 11	---			
4 34	4 34	12 04	---	---	5 25	11 02	---	---	---	5 26	5 26	11 11	11 11	---			
4 58	4 58	12 34	---	---	5 30	11 02	---	---	---	5 26	5 26	12 30	12 30	---			
5 16	5 16	12 58	---	---	8 17	1 15	---	---	---	3 08	3 08	10 36	10 36	---			
5 35	5 35	13 16	---	---	8 56	1 46	---	---	---	2 40	2 40	10 06	10 06	---			

† = Feltételes megállás. Érvényes 1914 május hó 1-től.